

а той хто ввійде в мене
забуде все що за собою залишив
і звук і тишу і все те що не існує
(давай ! — і плоть і кров і душу)
забуде шпарку крізь яку зайшов
забуде що існує брама вихідна
(нічого не приховуй ! : я — стоокий)
забуде й саму суть того чим був колись
і те чого по ньому не останеться
але чи винен я ?
хіба не ви
мене прозвали богом ?

Цикл « [Замість молитви](#) ».